

ประกาศเทศบาลตำบลทุ่งผึ้ง

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งผึ้ง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐

ตามที่ เทศบาลตำบลทุ่งผึ้ง ได้จัดทำร่างเทศบัญญัติตำบลทุ่งผึ้ง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลทุ่งผึ้ง ในการประชุมสภาสมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง พิจารณาตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น

บัดนี้ นายอำเภอแจ้ห่ม ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางได้พิจารณาเห็นชอบร่างเทศบัญญัติตำบลทุ่งผึ้ง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐ เรียบร้อยแล้ว ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ นายกเทศมนตรีตำบลทุ่งผึ้ง จึงลงนามบังคับใช้เป็นเทศบัญญัติตำบลทุ่งผึ้ง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลทุ่งผึ้ง แล้วเจ็ดวัน

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายถวิล กุญชร)

นายกเทศมนตรีตำบลทุ่งผึ้ง

เทศบาลตำบลทุ่งผึ้ง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๐

เทศบาลตำบลทุ่งผึ้ง
อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งผึ้ง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสม กับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อ
ป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ อันตรายที่เกิดจากการถูกสัตว์ทำร้าย เหตุรำคาญต่างๆ เช่นกลิ่น เสียง
รบกวน น้ำเสียจากคอกหรือที่เลี้ยงสัตว์รวมถึงตัวสัตว์ เพื่อรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย
ของบ้านเมือง และเพื่อกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ ประเภทของสัตว์ กรรมวิธีการเลี้ยง การ
ป้องกันเหตุรำคาญ และการปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ คณะผู้บริหาร
เทศบาลตำบลทุ่งผึ้ง จึงขอเสนอร่างเทศบัญญัติ เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อสภา
เทศบาลตำบลทุ่งผึ้ง และนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ให้ใช้บังคับเป็น
เทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งผึ้งต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งผิง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ เทศบาลตำบลทุ่งผิง โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลทุ่งผิง และผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งผิง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลทุ่งผิง ตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลทุ่งผิง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้นายกเทศมนตรีตำบลทุ่งผิง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาเจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สัตว์มีพิษ” หมายถึง สัตว์มีพิษร้ายแรงทุกชนิด ที่ทำอันตรายแก่คนและสัตว์ให้ถึงตายได้

“สัตว์ดุร้าย” หมายถึง สัตว์ที่ทุกชนิดมีสัญชาตญาณโดยธรรมชาติดุร้าย รวมถึงสัตว์ที่ได้รับการฝึกฝนแล้ว

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลทุ่งผิง

หมวด ๒
การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๕ เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี หรือเพื่อการขยายพันธุ์

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ เทศบาลตำบลทุ่งผิง จึงกำหนดสัตว์ที่ต้องควบคุมดังนี้

- ๑) ช้าง
- ๒) ม้า
- ๓) โค
- ๔) กระบือ
- ๕) สุกร
- ๖) แพะ
- ๗) แกะ
- ๘) ห่าน
- ๙) เป็ด
- ๑๐) ไก่
- ๑๑) สุนัข
- ๑๒) แมว
- ๑๓) งู พิษ และงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง
- ๑๔) จระเข้
- ๑๕) นก
- ๑๖) ผึ้ง
- ๑๗) กระต่าย
- ๑๘) กบ
- ๑๙) หนูทุกชนิด
- ๒๐) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ
- ๒๑) สัตว์มีพิษและสัตว์ดุร้ายต่างๆ
- ๒๒) สัตว์อื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๗ กำหนดให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลทุ่งผิงเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยห้ามทำการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๖ ในที่หรือทางสาธารณะ สถานที่ราชการ ภายในเขตเทศบาลตำบลทุ่งผิง

ข้อ ๘ ให้พื้นที่นอกเหนือจากที่กำหนด ตามข้อ ๗ เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้ โดยผู้เลี้ยงต้องปฏิบัติตามมาตรการดังนี้

๘.๑ สถานที่ตั้ง

- ๑) ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้ผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง
- ๒) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะทางน้ำ สาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุม โดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

๘.๒ อาคารและส่วนประกอบ

- ๑) อาคาร ต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ ไม่มีการพักอาศัย หรือประกอบกิจการอื่นใด
- ๒) พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่เฉอะแฉะ และมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้ น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก
- ๓) หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่าง หรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง
- ๔) คอก ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด
- ๕) การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศ ถ่ายเท ให้เพียงพอ

๘.๓ การสุขาภิบาลทั่วไป

๑) การระบายน้ำ

- ๑.๑ รางระบายน้ำต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก
- ๑.๒ น้ำทิ้ง ต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำแหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

๒) การกำจัดมูลสัตว์

- ๒.๑ ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน
- ๒.๒ ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

๓) การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

- ๓.๑ ถ้ามีการสูบบุหรี่ให้สัตว์ ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง
- ๓.๒ ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง
- ๓.๓ ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหาย แก่ทรัพย์สิน หรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๔) การรักษาความสะอาด ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

๕) การกำจัดซากสัตว์ ให้ใช้วิธี เผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค และการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

๘.๔ การปฏิบัติการอื่นๆ ต้องปฏิบัติตามเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ฉบับปัจจุบันที่ประกาศใช้ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- ๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคง แข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ จัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอต้องจัดให้มีการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

- ๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- ๓) กำจัดซากสัตว์ที่ตายหรือเป็นโรคและมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ
- ๔) เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่โดยสัตว์แพทย์
- ๕) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ
- ๖) เจ้าของสัตว์จะต้องนำสัตว์ไปทำการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามกำหนดที่ทางราชการประกาศการเกิดโรคระบาดในสัตว์
- ๗) เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองจะต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

ข้อ ๑๐ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตราย หรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีเหตุการณ์สงสัยว่าสัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์ทำการแยก กัก ชัง ไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๗ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาล ตำบลทุ่งผิง แต่ถ้ามการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาล ตำบลทุ่งผิง ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาล ตำบลทุ่งผิง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้